

Noticiari

Moviment de socis.—Durant el proppassat mes de setembre, han ingressat al Sindicat de Metges de Catalunya:

Cristòfor Bordoy i Salom, d'Alaró.

Daniel Matamoros i Cañellas, de Balsareny.

Josep Alonso i Boixadós, Josep M. Aluja i Pons, Eugeni Bofill i Bayés, Josep Casasa i Rus, Miquel S. Cunillera i Rius, Lluís Espluga i Abad, Enric Fontlladosa i Verdaguer, Modest Garcia i Gonzalo, Gonçal Ojeda i Guillelmi, Enric Pujol i Arrieta, Manuel Salvat i Espasa, i Jaume Torrents i Escolà, de Barcelona.

Josep Corominas i Folguera, de Blancfort.

Alfons Tresols i Costa, de Castellbisbal.

Salvador Puig i Serrat, de Calella.

Eduard de Rute i Martínez, de Figueres.

Francesc Fstevan i Gómez, de Mataró.

Mateu Cañellas i Vallespir, Salvador March i Soler, Pere J. Mayol i Sanchea, Josep Porcel i Zanoquera, Guillem Riera i Roca, Ramon Rotger i Pizà, de Palma de Mallorca.

Joan Mallafré i Torres, de Tarragona.

Durant el mateix temps, es registraren les següents baixes:

Per falta de pagament: Jaume Codina i Güell, de Riudecols.

Voluntària: Guillem Escardó i Monte, de Barcelona.

* * *

Obres rebudes.—“Crítica i Comentaris a la Topografia Mèdica de la Comarca de Camprodon, del Dr. En Joan Sau i Santaló”, pel Dr. Josep Armangué i Tuset.—En uns mots que el Dr. Armangué escriu com a pòrtic d'aquest fullet, ens explica els motius que el portaren a la publicació d'aquests comentaris, que primerament havien estat publicats a “El muntanyenc” i que ha editat per a col·laborar a la campanya d'atracció de forasters a Camprodon i per a desfer certes llegendes contra aquella Vila. Els comentaris del doctor Armangué a l'obra del Dr. Sau demostren el

gran coneixement que té d'aquella comarca i el seu entusiasme per les coses de Camprodon. Malgrat l'aridesa del tema, l'obra es fa altament interessant pel seu estil planer i agradable.

—Hem rebut la tesis del Doctorat del Dr. Luceña que versa sobre “La sífilis vesical”.

L'autor fa un estudi integral de la sífilis vesical, constituint una veritable monografia de l'esmentada matèria.

Comença dient que la localització vesical de la lues no és tan escassa com correntment es creu. El que passa és que no es percep, o bé es confon en altres estats patològics. Això es deu al seu quadro simptomatològic polimorf i a la manca de senyals patognomònics.

Fa un complet estudi històric de tot el que s'ha fet i publicat sobre l'esmentat tema. En el capítol dedicat a l'etiologia i patogènia es troben conceptes originals molt interessants. Parla dels símptomes subjectius que es poden confondre en llur major part en els altres processos vesicals. S'ocupa també dels símptomes objectius considerats de més vàlua, alguns dels quals, poden acceptar-se com a patognomònics.

Fonamenta el diagnòstic de la Sífilis vesical en la anamnesi.

La coexistència de lesions evidents de sífilis.

El fracàs obtingut en els tractaments corrents.

Les hematúries que no responen als processos coneguts.

La comprovació amb cistoscop de lesions típiques.

La cistitis sense microbis en les orines.

El contrast entre les lesions més o menys greus i un estat general satisfactori.

Describeix les diferents formes clíniques, remarcant les no citades fins ara, anomenant-les asimptomàtiques i discretes.

La monografia va acompanyada d'una interessant estadística personal, així com també dels resultats de cinquanta casos de cistoscòpia. Final-